

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Servii Amicus Fidelis Usque Ad Mortem

Bouchy, Philippe

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. VII. Quomodo inducendus est æger, ut Dei amore, dolores & alia morbis incommoda perferat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54799)

§. VII.

Quomodo inducendus est ager, ut Dei amore, dolores & alia morbi incommoda perferat.

ORe professus es mi Amice, te Deum tuum amare, aut saltem amare velle; visne jam nosse quomodo amorem illum tuum re ipsa palam testari possis? Audi quid Doctor a unus ex antiquis in hæc Canticorum verba: *Ascendam in palmam.* Voluntas, inquit, patiendi, probat quia veraciter amat, & tantò est amor altior, quantò ad patiendum paratior. Et Ambrosius lib de Offic. *Vbi, inquit, amor est, querela non est, ubi querela est, amor non est.* Ex Anselmi enim sententia: *Amori sancto omnia sua via sunt.* Unde illis suavitas? Respondet Bernardus? *Condimentum,* inquit, *humani generis est amor.* Quasi diceret: *amorem rebus omnibus*

H 2

quan-

a Origenes,

§. VII

quoniam vis amaris acerbiter
amarorem que omnem abstergere.

q. Numquid adheret tibi sedes iniqui-
tatis, qui pingis laborem in praecepto? Non
dura tibi necessitate servitur, ubi di-
ligitur quod iubetur. Vide ergo A-
mice mi, qui te geras in hoc morbo;
ad hunc quasi lydium lapidem, amo-
ris tui sinceritatem explora: *Vbi amor
est, querela non est, ubi querela est, amor
non est.* Si de eo quereris, non amas;
si non quereris, amas: ita enim do-
lores tuos suavissimo amoris sapore
condivisti nullum ut doloris sensum
expresserint.

Patriarcha Jacob, quatuordecim
ipso annos servitutem servavit, sanè
duram, noctu enim, & interdium, ca-
lore geluque, ut apud socerum ex-
postulabat, utebatur: & tamen vide-
bantur illi pauci dies, præ amoris
magnitudine. An ignoras Patrem æ-
ternum, Rachelem cœlestem, in-
quam, Jerusalem, laboribus tuis spon-
spondisse! & tu si sapias pulchritudi-
nis

2. Psalm. 63.

nis illius contemplatione dolores tuos mitigabis, dicesque subinde cum Augustino: *Mater Ierusalem Civitas sancta Dei, charissima sponsa Christi, te amat, cor meum, pulchritudinem tuam amat, cor meum, pulchritudinem tuam nimium desiderat anima mea.*

Stephano protomartyri, torrentis lapides dulcescebant, unde illa dulcedo ex illo divini amoris foveo, qui vel ex oculis, posteaquam caelum suspexerat, profusiebat.

Sebastianum fortissimum, Christi pugilem, jaculis innumeris oblitum, histricem dices, vidisti: gaudet tamen, Deique sui laudes concinit, quidam quia divus amor, ut olim Augustini, sagittis amoris cor ejus sagittaverat, sagittarumque aliarum acumina vel retuderat, vel hebetaverat.

Ecce tibi super ardente craticula, Tyrannis insultat levita Christi Laurentius; tamque sensus & doloris expertus est in nomine gentium, sed, quod

H 3 obser-

2 Augustinus medit. c. 25.

observavit S. Leo, *Segnior fuit ignis qui foris ussit, quam qui intus accendit.*

Quando tandem Sanctorum scientiam linguamque addiscemus? Rubore suffundor, ait Bernardus, cum in mentem venit quo me Deus meus amore profecutus est.

Vbi amor, ibi dolor, dicebat Richardus à S. Viêt. *Aut pati, aut mori*, dicebat S. Theresia; ac si diceret cum Bonaventura: *Sine vulnere, nec volo, nec possum vivere, cum adspicio Deum meum pro me vulneratū*. *Hac sit mihi consolatio*, dicebat patientissimus a Jobus, *ut affligens me dolore non parcat*.

Augustinus Segala, è Societate Jesu Paduæ, cum siti ardentissima cruciaretur, eamque oblato potu sodales nonnihil temperare cuperent: *Misericordiam*, inquit, *& iudicium cantabo tibi Domine*. Satis diu luxi ubera divinæ misericordiæ; experiantur peccata mea amarorem iudicii.

O quam suave malum cui tantum succedit bonum! clamabat S. Franciscus

a Job. 6.

Sancta

Sancta Clara, Francisco Doctore digna discipula, asseverabat, ex quo scientiam Sanctorum ab eo didicerat, laborem nullum gravem existimasse; pœnam nullam acerbam, morbum nullum molestum, multos licet triginta annorum decursu experta esset

Sancta Maria Ogniacensis, quocumque tandem ex morbo laborantibus non tam miserebatur, quàm invidebat, dicebatque se nullum hactenus tam graviter affectum reperisse, cujus ipsa dolores & cruciatus ex animo non depoposcisset.

a Bonus servus studet reparare pretium quod pro se persolvit Dominus, inquit Ambrosius, sanguinem solvit Dominus, sanguinem debes. Quid ergo quereris? nondum usque ad sanguinem restitisti.

Ss. Chrysostomus & Augustinus, ajunt Christum Dominum descendere de Cruce noluisse, ut nobis de se, constantis patientiæ exemplum

H. 4.

lucu-

a Lib. 3. de Virg.

luculentissimum exhiberet, ejus
contemplatione & nos in cruce no-
stra generosè moremur, nec alià
atque ipse vià cœlum affectaremus.

CAPUT IV.

*Actus virtutum ab infirmis ante
agonem sapiens excitandi.*

§. I.

Actus Contritionis.

Bone Jesu, dolet mihi ex animo,
quod ego te, Dominum meum &
Deum meum, super omnia diligend-
um, tam graviter offenderim. Fir-
miter propono, speroque juvante
gratia tua me de hinc ita victurum,
ut te amplius non offendam. Me mi-
serum? itane cœcus & amens fui, ut
voluptatem hanc N. amoris & hono-
ri tuo anteponerem? Parce, ô parce
mihi benignissime Jesu, per pretio-
sum sanguinem, quem pro tam in-
digno,